

Μερικοί συγγραφείς τὸ κάνουν. Βυθίζονται μέσα σέ ἐρητικούς χώρους ~~κκχχκκκκ~~ ἀπὸ τοὺς ὁποίους φτάνουν μερικοί ἀπόηχοι ποὺ ἀγγίζουν μονάχα τοὺς εἰδήμονες. Δέν μπορεῖ νά εἶναι ὡστόσο αὐτὴ ἡ λογοτεχνία- ἀγώνας. Ἡ τέχνη, γιὰ νά λειτουργήσῃ σ' ἀνάγνωση πρέπει νά στραφεῖ πρὸς τὸν κοινωνικό περίγυρο, νά ἀγγίξει τολμηρὰ τὰ προβλήματα τοῦ λαοῦ, νά μιλήσῃ ἀπλὰ καὶ οὐφιαστικά. Ἡ δύναμη τῶν ἀπλῶν πραγμάτων ὅπως μᾶς τὴν διδάσκει ἡ σοφὴ πεῖρα τῆς παράδοσης μας εἶναι σάν τὴν δύναμη τοῦ ἀτόμου. Δέν εἶναι θέμα λοιπὸν ἀπορριψῆς "ἢ" ὀχι ὠρισμένων λέξεων. Ἐἶναι θέμα δυναμικοῦ, περιεχομένου τῶν λέξεων εἶναι θέμα νά μὴ στέκεται κανεὶς στὸ περίβλημα ἀλλὰ νά εἰσχωρεῖ στὴ ρίζα.

Ἐἶναι ὅμως εὐκόλο νά μιλήσῃ κανεὶς ἀπλὰ ἀλλὰ ὄχι ἀπλοϊκὰ, νά μιλήσῃ κανεὶς ~~κκχχκκχ~~ ἀγωνιστικά ἀλλὰ χωρὶς νά κάνει συνθήματα, νά μιλήσῃ κανεὶς καθαρὰ ἀλλὰ ὄχι κοινδοτοπα; δέν εἶναι καθόλου εὐκόλο, κι' ἐδῶ εἶναι ποὺ βρῖσκεται ἡ πρόκληση γιὰ ὅσους διαλέγουν τὴν λογοτεχνία- ἀγῶνα. Ἐνωπίσω ἀπὸ τὴν λογοτεχνία τὴν ἐρητική μποροῦν νά κρυφοῦν καὶ μέτρια ταλέντα, ἡ λογοτεχνία ἀγῶνας εἶναι ἓνας ἀμείλιχος καθρέφτης ποὺ θά δικαιώσει ἢ θά καταδικάσῃ τὸν ὑπεύθυνο συγγραφέα. Ἐἶναι ἓνα βῆμα ποὺ τοῦ προσφύεται γιὰ ν' ἀνέβῃ ψηλά ἢ γιὰ νά καταποντισθεῖ.

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,

Ἴσως νά μὴν πιστέφετε αὐτὸ ποὺ θά σᾶς πῶ κι' ὅμως εἶναι ἀλήθεια. εἶχα σταμτήσει τὴν ὁμιλία μου στὴν προηγούμενη παράγραφο κι' ἀναζητοῦσα ἓνα τέλος ποὺ νά εἶναι ἀπλό ἀλλὰ ὄχι ἀπλοϊκό. "αἶ γιὰ" ἄλλη μιὰ φορά ἀποδείχτηκε ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ὁ πιὸ θαυματουργὸς καλλιτέχνης. Ἔρθαν στὸ σπίτι μου δύο φαντάρο καὶ μοῦ ζήτησαν νά μοῦ μιλήσουν ἰδιαίτερα. "Ἀνοιξε ὁ ἓνας τὸ πορτοφόλι του κι' ἔβγαλε ἓνα χιλιοδιπλωμένο χαρτάκι." Πᾶρτε μοῦ λέει, εἶναι ἓνα ποίημα ποὺ μοῦ τ' ὅδωσε ἓνας τουρκοκύπριος ^{φαντάρος} ~~κκχχκκ~~. Βλεπόμαστε καθημερινὰ στὴν πράσινη γραμμὴ, καὶ θάλει νά μεταφραστεῖ αὐτὸ τὸ ποίημα καὶ νά δημοσιευτεῖ, νά τὸ δοῦν τ' ἀδέλφια τοῦ οἱ ἑλληνοκύπριοι. Τὸ ποίημα εἶναι ἀφιερωμένο στοὺς δύο ~~κκκκ~~ μάρτυρες τῆς ἑλληνοκυριακῆς φιλίας, τὸν Ἀβάζογλου καὶ τὸν Μισιαούλη, ποὺ τοὺς σκότωσαν ~~ἐνα βράδυ~~ οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις τοῦ φασισμού καθὼς ταξίδευαν μαζί στὸ ^{ἴδιον} αὐτοκίνητο. Ὁ νεαρὸς ἄγνωστος φαντάρος ἔδωσε τὴν ἀπάντησιν. Ἡ λογοτεχνία ἀγῶνας, εἶναι κάτι σάν τὸ φωμί. Ὁ τρῶμεκ καθημερινὰ ἀλλὰ δέν παύει νά εἶναι ἡ βάση τῆς τροφῆς μας, νά νιώθουμε τὴν ἀνάγκη του, νά τὸ ἀπολαμβάνουμε *χωρὶς σκέψιν τὸ βίβρακο*.